

fremme Byggeri og Forbedringer, at bringe mere Byggejord paa Markedet, at nedbringe Afgifter og at formindske Overbefolkning. I hvilken Udstrækning Skattebyrden vilde blive genfordelt ved den ny Norms Antagelse, maa øjensynlig blive en Skønssag, for saa vidt som der ikke eksisterer paalidelige data, efter hvilke der kan dannes en retfærdig Vurdering af Værdien af Jord i Skotland, bortset fra Bygningerne og Forbedringerne paa samme. Det forekommer derfor Udvalget absolut at være af væsentlig Betydning, at en Vurdering i saa Henseende foretages, før den foreslaaede ny Norm bliver vedtagen. Det Spørgsmaal, som i særlig Grad har lagt Beslag paa Udvalgets Opmærksomhed, og paa hvilket der under Vidneforhørene lagdes særlig Vægt, drejede sig om, hvorvidt det fornuftigvis kan lade sig gøre at foretage en saadan Vurdering.

Det turde være passende straks i Begyndelsen og forud for Drøftelsen af Gørligheden af at opstille den ny Norm at betragte den med Styrke og hyppigt fremsatte Indvending. at Byggegrundsværdier allerede beskattes, og at som Følge deraf det i Lovforslaget indeholdte Forslag involverer Dobbeltbeskatning af samme Genstand. Denne Indvending hviler paa den aabenbart falske Slutning, at det er Genstande, der beskattes, og ikke Individider. Efter det nuværende System er det, som allerede udpeget, Jordebogen, der følges som Grundlag for Beskatningen. Dette vil sige, at den Norm, efter hvilken Skatteydernes Bidrag til Lokalbyrder fastsættes, er den aarlige Værdi af deres Landejendomme. Og ved Takseringen af Aarsværdien af Jord med Bygninger derpaa gøres der intet Forsøg paa at adskille den aarlige Værdi af Jord fra den aarlige Værdi af Bygningerne paa samme. Det er Aarsværdien af det samlede Emne, der tages. Dette involverer nødvendigvis Byggegrundens Værdi. Anvendes der derfor, saaledes som Loven nu for Tiden gør, en Beskatningsnorm, som faas ved at sammenfatte Aarsværdien af Jord og Bygninger, betyder dette nødvendigvis, at Byggegrundsværdier ere indbefattede. I denne Forstand blive de faktisk ved den nuværende Lov beskattede to Gange, da de ere indbefattede i den Norm, der er antagen, ved hvilken Brugere af Landejendomme skulle beskattes, og da de atter ere indbefattede i den Norm, efter hvilken Ejere for Tiden beskattes, og hvor en Mand baade er Ejer og Bruger, beskattes han for Tiden to Gange af den samme Interesse. Forslaget fra Tilhængerne af det Princip, der indeholdes i det foreliggende Lovforslag, gaar, som allerede antydtes, ud paa at tage Grundværdierne for sig, bortset fra eventuelle Bygninger, der maatte forefindes paa Grunden, og anvende dem som Norm for Beskatning af dem, som modtage eller maatte modtage den aarlige Værdi af Grunden i Penge. Dette vil sige, at der af nogle, som modtage eller maatte modtage Aarsværdien af Grunden, og som for Tiden ikke bidrage noget til Beskatningen, vil blive krævet Bidrag. Det vil sige, at nogle, som modtage eller maatte modtage Aarsværdien af Grunden, og som for Tiden faktisk allerede yde et vist Bidrag til Beskatningen, ville blive holdte til at bidrage mere. Kort sagt: Lovforslaget gaar hverken ud paa at finde et nyt Emne til Beskatning eller paa at finde en Genbeskatning af et allerede tilstedeværende Emne, men det gaar simpelthen ud paa at forøge Antallet af Skatteydere i en Burgh og at omlægge deres Skattebyrder.

Udvalget skal nu gaa over til at udtale sig om, hvorvidt det fornuftigvis kan lade sig gøre at forvisse sig om den aarlige Værdi af Grunden, naar denne skilles fra, hvad der paa samme er opført. Det er givet, at Skæbnen af enhver Forholdsregel, der sigter til Beskatning af Jordværdier, maa være afhængig af dette Spørgsmaals Besvarelse. Hvis det er ugørligt at fastsætte den aarlige Værdi af Jord, bortset fra, hvad der er opført paa samme, saa kan tydelig nok ingen Forholdsregel af denne Art nyde Fremme. Angaaende dette Punkt fremkom der mange betydningsfulde Vidneforklaringer. Som man med Rimelighed maatte vente, fremkom der ved de kvalificerede Vidner megen Meningsforskel. Men angaaende to Punkter syntes alle at være enige, nemlig først om dette, at Vurdering af landlige Grunde paa Grund af selve Sagens Natur var en ren Skønssag, at en absolut Nøjagtighed nødvendigvis var uopnaaelig, og at alt ved Vurderingen beroede paa Vurderingsmandens Dygtighed, Erfaring og Upartiskhed. Og for det andet, at under det eksisterende Beskatningssystem i Skotland, som har været anvendt i over et halvt Hundrede Aar, et System, som ligner det, der fremholdes af Lovforslaget, fremstiller sig for og løses af Skattefordeleren under den sædvanlige Udøvelse af hans Hverdagspligter. Den aarlige Værdi af Huse og Forretningslokaler i Ejernes Brug og af alle Slags Foretagender, der drives i Lokaler, som aldrig bortlejes, bestemmes som en Selvfølge af Skattefordelere ved deres Udførelse af Bestemmelserne i den nugældende Vurderingsforordning. Ved